

Eile põlema püstetud majaga on paljudel ubjalastel oma mälestused ning mõnigi oli nukker. Aga nüüd on pargis ruumi uute mälestuste tekkimisele.

Tairo Lutter

Ubja häärber praksus õpetussõnade saatel

Eile kogunes mitusada inimest Ubja külla vana sovhoosikontori juurde, et jälgida selle põletamise abil korraldatavat päästeõppust.

Katrin Kuljus

Ubjalasest vanaproua Nella oli omal ajal selles vanas puumajas mitu aastat elanud. "Algul mõtlesin, et lähen põletamise päevaks kohe kodust ära, aga käisin eelmisel nädalal maja seest vaatamas – see oli ikka väga õnnetus korras, ja leppisin põletamisega, sest siin ei jää muud üle. Täna hommikul panin validooli keele alla ja tulin vaatama," rääkis ta.

Näitlik õppetund vanas majas

Eile hommikust saati olid põlema pandava maja ümber paarsada V - VIII klassi õpilast Aluvere, Uhtna ja Vaeküla koolist ja paarkümmend pritsimeest, kes lastele ja kohale tulnud ubjalastele tuletõrjujatarkusi rääkisid.

Kõik said teha õpetliku ringkäigu majas, kus igas nurgas midagi tuleohutuse eiramisele vihjas: pliidi kohale kuivama pandud pesu ja pliidile laotud puud; küünaldega jõulukuusk, ohtlik elektriseade, suits käes voodis külitav mannekeen.

Maja ees demonstreeriti seda, mis juhtub, kui kuumale õlile vett valada ja kuidas süttinud inimest aidata. Julgemad

PALJUNÄINUD MAJA

Majas elasid kord saksad, nõukogude ajal juhtivtöötajad: peaaegronoom, ehitustööde juhataja, karjabrigadirid, mehaanik. Olid ajad, kui kohalik rahvas kogunes õhtuti pinkidele istuma, et ühes ruumis telerit vaadata, punanurgas tehti taidlusüritusi, sporditarvete toas oli kehakultuurikollektiivi varustus ja sööklas anti kolmekäigulist lõunat.

said proovida tulekustutitega leegi summutamist.

Keskpäeval tõmmati ohutuslindid ümber maja ning see pandi ühest suletud toast põlema.

Lisaks õppe-eesmärgile oli vallavalitsuse jaoks oluline see enam kui kümme aastat tühjana seisnud õnnetu maja ära põletada, enne kui keegi teine selle põlema paneb. "Olin täna öösel kell kolm valmis selleks, et telefon heliseb ja saan teada, et keegi on nalja pärast maja enne õppust põlema pannud," rääkis Sõmeru vallavanem Peep Vassiljev.

Inimestel kahetised tunded

Vanematele kohalikele elanikele oli uudis nende jaoks nostalgilise hoone kui endise kodu või töökoha põletamisest ebameeldiv. Nii mõnigi jäi kibestunud koju.

Teised pidasid valla otsust õigeks, sest pimedal ajal oli majast kõrge mööda minna. Mõned avaldasid kahetsust, et maja tuleroaks anti, sest neil poleks midagi majast saadavate küt-

tepuude vastu. "Arutasime seda külakoosolekul, kuid ma ei saa lubada, et iga mees läheb ja võtab – see oleks liiga eluohtlik sellele majale puhul. Kui oleksime aga tellinud maja lammutamise ja igatüki oleks siis laudu vedanud, oleks see vallale vähemalt sada tuhat krooni läinud maksma," rääkis Peep Vassiljev.

Viimaste nädalate jooksul vedasid kohalikud majast ära kõik, mis veel vähegi kasutust leida võiks.

Ubjas elavad VIII klassi neiud Deivi ja Tiia rõõmustasid koolist saadud vaba päeva üle ja jälgisid, kuidas vana maja lõomas ning eterniitkatust praksus.

Ühest küljest oli tüdrukutel kahju, et maja, mis alati olemas olnud, on ühel hetkel olematu. "Kuid suvel kutsusin ma üks kord politsei välja, sest mingid narkomaanid olid sinna majja roninud, nüüd on hea, neil pole kuskile minna," rääkis Tiia.

Täna on majast järel vaid kuumad tukid. Kui need jahtuvad, koristatakse plats ja kevadel istutab Ubja rahvas sinna ühiselt puud.